

Kennis maken met Annik Bogaert

U heeft het al eerder kunnen lezen: op 1 oktober 2022 neemt Annik Bogaert de fakkel van Linda Boudry over als directeur van het Kenniscentrum Vlaamse Steden. We maken in deze Nieuwsbrief uitgebreider kennis met Annik als nieuwe kennismaker van het Kenniscentrum en we beloven dat we vanaf hier spaarzaam zullen omspringen met goedkope woordspelingen.

Na enkele maanden inrijperiode in het Kenniscentrum, ging de eerste observatie van Annik in ons gesprek voor deze bijdrage in de Nieuwsbrief over het gemak en de vanzelfsprekendheid waarmee de jonge generaties medewerkers van onze stadsbesturen kennis met elkaar willen delen, transparant zijn over wat lukt maar ook over wat niet lukt. Dat zal deels met de cultuur van die nieuwe generaties te maken hebben en met het effect van sociale media, maar is toch ook deels het resultaat van de werking van het Kenniscentrum. Het Kenniscentrum zorgt voor een veilige omgeving waarin kennis van en tussen steden nu veel spontaner circuleert in de programma's van het Kenniscentrum. Die programma's zijn zelf ook weer het resultaat van sterke interactie tussen sleutelfiguren in de steden. Deze cultuur van delen en netwerken in het Kenniscentrum sluit goed aan bij het profiel van Annik Bogaert: dat blijkt zowel uit haar CV als uit haar persoonlijkheid. In haar CV schrijft ze dat ze in al haar opdrachten bij de stad Antwerpen best aardde in complexe netwerken en samenwerkte met actoren in en buiten de stadsorganisatie om draagvlak voor projecten op te bouwen. Dat komt aardig in de buurt van de missie van het Kenniscentrum.

Annik is 57 jaar, is geboren in Vlaams – Brabant maar woont al lang in Antwerpen. Ze studeerde geografie (VUB) en behaalde een postgraduaat in economische wetenschappen (KULeuven). Ze was in het begin van haar loopbaan onder andere hoofd van de studiedienst van Toerisme Provincie Antwerpen. In 1995 kwam ze de Antwerpse stadsorganisatie binnen als Toerismecoördinator. Ze was daar bezig met het strategisch plan toerisme, met projecten als de ModeNatie en Jachthaven Willemdok. Na een periode als adviseur toerisme op een Vlaams kabinet, waarbij ze onder andere de informele raad toerisme over sociaal toerisme binnen het Raadsvoorzitterschap van België in de EU voorbereidde, werd ze directeur van Visit Antwerpen, de stedelijke dienst, met 60 medewerkers. In die functie was ze tien jaar actief. In 2013 werd Annik Bedrijfsdirecteur Ondernemen en Stadsmarketing waar ze leiding had over meer dan 300 medewerkers en lid was van het managementteam van de stad. Ze was er verantwoordelijk voor een gevarieerde reeks thema's: werk, economie, evenementen, toerisme, congressen, publiek domein en vergunningen, studentenzaken en marketing. Na een korte periode voor de stafdienst Strategische Coördinatie werd Annik in 2019 programmaleider voor de creatie van jobs in De Grote Verbinding, gekoppeld aan de werven van Oosterweel en de overkapping van de Ring.

In ons gesprek licht ze toe dat ze zowel bij de creatie van het Ondernemersloket als in de manier waarop ze aan toerisme werkte, heel erg heeft ingezet op contacten met allerlei diensten. Toerisme bijvoorbeeld is niet alleen mensen naar Antwerpen lokken door marketing, maar er ook voor zorgen dat ze zich als tijdelijke gebruikers van de stad ook even bewoners van de stad voelen. Daarom is de koppeling met mobiliteit, publieke ruimte en een goede ruimtelijke ordening even belangrijk als pakweg de dienstverlening van musea. In De Grote Verbinding staat de creatie van arbeidskansen centraal voor kwetsbare groepen, gekoppeld

aan de vele werven in dat enorme programma. Dat maakt duidelijk dat het Toekomstverbond niet alleen over fysieke verbindingen en infrastructurele ontwikkeling gaat maar ook ontwikkelingskansen voor mensen en verbinding tussen mensen biedt. Het programma wordt gedragen door de VDAB, Constructiv, Lantis, Talentenwerf en de stad Antwerpen en Annik was de netwerkmakelaar tussen deze partners. Het werk is en was daar zeker nog niet af en de keuze om toch de overstap naar het Kenniscentrum te maken was daarom lastig.

Linda Boudry maakte eertijds de overstap van de Vlaamse administratie naar het Kenniscentrum, Annik zet de stap vanuit een stadsbestuur. Als adviseur op een ministerieel kabinet en vanuit De Grote Verbinding is zij natuurlijk bekend met de Vlaamse overheid maar toch vermeldt ze dat in ons gesprek als haar voornaamste leerervaring in die maanden van inlopen. De Vlaamse overheid is immers een huis met veel kamers en met een veelheid van processen en procedures. Er is geen enkel dossier waarmee de steden bezig zijn waarbij niet ook de Vlaamse overheid in beeld komt. Het omgekeerde geldt ook: alles wat de Vlaamse overheid doet en beslist heeft gevolgen voor de steden.

Annik zal in het Kenniscentrum onder andere met de klimaatproblematiek bezig zijn, zonder twijfel niet alleen het belangrijkste maar ook het meest complexe dossier. De transitieproblematiek is omvattend en met alles verweven. Als er één thema is waarbij verbinden, koppelen en geïntegreerd werken centraal moet staan is het wel voor deze gigantische werf waarbij steden en de Vlaamse overheid niet anders kunnen dan intens samenwerken. In onze steden zijn heel wat gedreven professionele ambtenaren actief die zelf ook verwachtingen hebben om hun job maatschappelijk relevant te maken en die werk willen maken van transities. Dat verhoogt zeker de capaciteit van onze stadsbesturen maar het verhoogt ook het verwachtingspatroon van de medewerkers. Onvermijdelijk botst dat met politieke overwegingen waarbij soms eerder de korte termijn domineert maar waarbij ook ambtenaren moeten erkennen dat politici voor lastige en delicate keuzes staan. Ambtenaren zijn meer dan vroeger politiek actief, in de betekenis dat ze zelf een beeld hebben van waar ze met de samenleving naartoe willen, maar dat houdt ook in dat een deel van hun competentie is om actief met politici te werken. In haar verschillende functies in de openbare sector heeft Annik zelf vaak ondervonden hoe lastig maar ook hoe boeiend die combinatie kan zijn. Het zijn ervaringen die zij met veel collega – ambtenaren die actief zijn in het Kenniscentrum kan delen.

Een collega van Annik in de stad Antwerpen noemde haar ‘de Wouter Torfs van de bedrijfsdirecteuren’. Dat ging niet over de schoenen van Annik maar over haar kwaliteiten om bij het leidinggeven het beste van mensen boven te halen, om mensen aan te moedigen en om ze te behoeden voor ontmoediging, maar wellicht vooral om mensen vanuit verschillende posities bij elkaar te brengen, om begrip op te bouwen voor verschillende standpunten en daartussen toch werkbare samenwerking tot stand te brengen. Het Kenniscentrum heeft alvast de ambitie om met Annik Bogaert als nieuwe directeur verder te bouwen aan veel Grote Verbindingen. Die woordspeling kon ik toch niet laten liggen?

Filip De Rynck